

Presentació

Diana Coromines i Calders, nascuda el 1978 a Barcelona, és doctora en Traducció i Interpretació i llicenciada en Comunicació Audiovisual. Periodista, traductora i editora, parla 6 llengües i els darrers anys s'ha dedicat a la diplomàcia pública. Amb els seus coneixements sobre diferents contextos lingüísticoculturals, ha contribuït a establir vincles entre Catalunya i els Països Nòrdics, tant per compte propi com des d'institucions com Diplocat o Exteriors de la Generalitat. Després de la victòria de l'1 d'octubre i davant la mala gestió que en van fer els nostres líders, treballa tant com pot per combatre l'aproximació

neautonòmica d'una classe política que no ha estat capaç de defensar la independència. La millor manera de fer-ho, ara mateix, és contribuint a enfortir el canvi de cultura política que tant necessita el nostre país i participar en les primàries per configurar una llista independentista per Barcelona. Entre tots, des de la capital del país i en xarxa amb la resta de ciutats i pobles de Catalunya, farem possible la República.

Síntesi del programa electoral

Em presento com a candidata especialitzada en temes internacionals amb els següents objectius marc:

1. Potenciar el rol natural de Barcelona com a ciutat intel·ligent líder de la Mediterrània, en diàleg constant amb ciutats capdavanteres d'Europa i del món, que fomenten les millors idees en benefici de tots els ciutadans.

Què vol dir, ciutat intel·ligent líder al seu entorn i al món? Una ciutat que fomenta el mercat de les idees i és capaç de qüestionar els actors econòmics més poderosos (que sovint fan de tap en favor d'unes elits i en detriment del ciutadà) per tal de posar les iniciatives noves al servei del benestar de tothom. Són ciutats cada vegada més basades en les energies renovables, cada vegada més ben connectades per sensors que permeten una gestió més eficient de l'energia, l'aigua, el trànsit i la contaminació, i que fomenten la participació del ciutadà en la presa de decisions sobre els temes

que més els afecten. Són ciutats, a més, que promouen un urbanisme integrador; els habitatges, llocs de feina, centres cívics i d'innovació, botigues i zones verdes conviuen i es barregen, i prioritzen el transport públic i la bicicleta en detriment del cotxe.

En aquest sentit, mantenim vincles estrets amb ciutats intel·ligents com Estocolm (pionera en arquitectura intel·ligent que integra el món industrial, els edificis públics i els habitatges privats), Amsterdam (líder en projectes de gestió, per part de la ciutadania i mitjançant processos participatius, de l'enllumenat, el trànsit i l'aparcament intel·ligent), Copenhaguen (ajuntament amb el qual ja mantenim una col·laboració estable per enfortir els ateneus de fabricació -*FabLabs*-, espais de creació i col·laboració veïnal com a focus d'innovació de les ciutats) i Berlín (seu de la fira més important de cultura digital a Europa, «Re-pública»).

2. Participar en els grans debats globals que afecten les ciutats, en el marc de la tensió creixent entre autoritarisme i democràcia, per posicionar-nos com una ciutat amb un gran valor democratitzador.

En aquest sentit potenciarem la relació amb Dublín, com a ciutat oberta i cosmopolita, amb un projecte de ciutat intel·ligent integrador i tolerant amb la diversitat; amb Ginebra, com a capital de la democràcia semidirecta i els referèndums; amb Malmö i Estocolm com a exemple d'obertura i bona gestió davant l'arribada d'immigrants i refugiats; amb Amsterdam (exemple de gestió transparent de tot el *big data* que recull la ciutat, per mitjà del projecte *City Data*); amb Tallinn (pionera en l'ús democratitzador del *bitcoin* i la ciutadania electrònica); Lisboa (capital del sud d'Europa que atreu més inversió tecnològica estrangera, per l'alta qualificació i elevat nivell d'anglès i d'internacionalització dels seus professionals); i Tel Aviv, com la ciutat més oberta de l'Orient Mitjà.

3. Situar Barcelona al món com a capital d'Estat, donant projecció a Catalunya com a comunitat política que ha votat a favor de la independència (el 9N, el 27S, l'10 i el 21D) en un procés de baix a dalt que encara no ha trobat canalització institucional.

Projectarem a l'exterior el talent que configura la societat civil barcelonina (avesada a treballar en xarxa i construir projectes ambiciosos col·lectivament), de manera que la capital s'entengui com la punta de l'iceberg d'una cultura i una manera de fer que es correspon amb Catalunya, que té dret a

l'autodeterminació i el va exercir en el referèndum de l'1 d'octubre amb un percentatge de vot a favor del sí sobre cens superior al que va obtenir el sí al referèndum del Brèxit.

En el moment de plantejar l'embat amb l'Estat és molt important que les institucions vagin de bracet amb la societat civil i serà fonamental el diàleg i complicitat que s'hagin establert prèviament amb altres capitals que, per tarannà, interessos o valors democratitzadors, puguin plantejar una tensió respecte del seu Estat en el moment que defensem la República. Quan finalment la societat civil tingui el suport del govern de la ciutat, el rol de Barcelona com a capital d'Estat (inevitablement en tensió amb Madrid), emergirà i serà imparable.